

moliſe kuſinga iſſand! ſe olleks pöräſe tö kui affal-
ſin teile wallet tunniſtama, miſ mõne päwa pärraſt-
awwalikkus tõuſeks ja mind ukta ſadaſ!“ Kuſin-
gaſ uſkuſ teſa ſõna ja andiſ kõiſ waſnad ſüüd for-
raga andekſ. Reinowadderi rõem olli oſſata et ni
õlpsal kombel ellokittikluſt ja waenlaſte käeſt ärra-
peaſiſ. — „Kõrge kuſingäſ, armoline iſſand!“ üt-
leſ Reinowadder: „Suſmal ſago teile ning teie au-
wäärt abbikaſale ükſkord tullemäſ ilmaſ kätte taſ-
ſoma, miſ teie miſno waefeſe ſiin armo näitate;
teie elduſt mälleſtadeſ tahhan ello oſſani teie waſto
tänoſik olla. Ei olle kuſkil Ma:ilmaſ üht ellawad
loomä, keſſele ma kallit warrandufiſt ni hä meelega
ſowin kui teile. Sure armo eeſt, miſ muſle praego
ollete näitanud, ſingin teile Kallewi:poea kalli war-
randuſe pärrandufekſ. Kuſ warra ſeiſab tahhan
teile töt möda tunniſtada. — Wõttem ſiſ kuſſda
ja pangem kohta häſti tähhele! Ommiko pool
Lätti maal on ükſ ſuut liwane nõm, keſkel nõmme
ſeiſab pakſ kaddaka pöeſäſ, miſ rahwaſ Narrika
pöeſäſ kufiſub, — piddage niſme meeſeſ. Pöeſä
liggimail on ükſ allikaſ, miſ Tõlparro allikaſ
niſmetakſe; need kohhad on liggiſtikko. Niſmetud
paila ei lähhe aäſta oſſal ei meeſ egga naine;
ſuriſpä:ful ja nahkiir ellawad ſeal ükſi. Senna
matſin Kallewi:poea warrandufe mahha. — Nar-
rika pöeſäſt ja Tõlparro allikaſt, neid kaht niſme
teie ei tohi unnuſtada. Minge abbikaſaga ſelſiſ

iſſe ſenna, teil ei olle ni uſtawaid ſuſlaſid keſſe
oolekſ äſjataſitufe wõikſite jätta; parrem on kui
iſſe ſenna lähhele, ſeſt warrandufiſ on wägga ſuut.
Kui Tõlparro allikaſt möda ſate, ſiſ näte kohhe
kaſk lähhara ladwaga männi puud, ſedda miſ lig-
gemal kaewo pool ſeiſab pange tähhele, et teie ei
ekſi. Minge ſiſ, armoline kuſingäſ, oſſekohhe ſelle
eſſimeſe männi peale, männi põhja pool juurde al,
piſſut ommikut waſto, maggab liwa ſeſ ennemuiſ-
tene Kallewi:poea warrandufiſ. Aſſage ſeal ka-
wama; teie leiäte eſſitekſ juurde al ſamblaid, kui
ſamblaid nattoke kõrwale lükkate pudub rikkaſ warra
kohhe teil ſilma: paatrid, riſtid, waſnad taalrid ja
rublatükid, kuld preſid, ſõlled, ſõrmuſſed ja muud
keſnad ehte äſjad. Nattoke ſüggawamaſ augo põh-
jäſ ſeiſab wimaſk weel Kallewi:poea kuſinglik au-
kroon, miſ Reſſikäp praego kannakſ, kui nende
kurri nõu olleks ſigginend. Muid illo:äſju ja kallid
ſiwwiſi miſ teie kulla ning õbbeda kõrwäſ pikkemalt
weel leiäte, ei jõua ma ülleſtunniſtada; egga tehta
ka meie päwail enäam niſugguſi äſju, ehk kui neid
tehtakſ, keddagi ei olleks, keſ oſta jõuakſ! Kui
teie, armoline kuſingäſ, kõiſ ſedda kallit warrandufiſt
oſma ſilma eeſ näte, ſiſ mõtlete lahkel miſno peale.
Oh Reinowadder, õiglane rebbane! keſſe kappad
kallit warra ſambla ſiſſe liwa alla mattiſ, ſago
ſiſno kääſi häſti käima, kuſ ſa ial ſeiſab ehk ligud! —
mõtleb teie kuſinglik ſüdda.“ —